

gerning, det er en Skabning, som den højt-ærede Finansminister kommer her og præsenterer os og siger, at efter den mener han at have Berettigelse til at optræde Statter, udgive Peng. Men vi betragte det for, hvad det er. Vi sige rent ud, at det er et Overgreb, det er et Forslag, som tydelig bærer det provisoriske Mærke, bærer Selvraadighedens Stempel. Derfor henvises der ogsaa i de provisoriske Budgetter i Tillæg B., som følge med. Men vi fra vor Side kunne paa ingen Maade gaa ind paa denne Antagelse, at det Forslag, som her ligger for, skulde være et almindeligt Forslag til en Bevillingslov. Det er det ikke, denne Forklaring kunne vi ikke gaa ind paa. Det er et af Provisoriets Midler, det er et Overgreb fra det provisoriske Ministeriums Side. Derfor ville vi fra vor Side heller ikke være med til at sende det videre, til 2den Behandling og maaste til Udvalg, med den Begrundelse, at det er et almindeligt Forslag til en Bevillingslov, og saa endogsaa blive siddende Samlingen ud, uden at røre ved det Forslag. Det have vi ikke til Sinds, og derfor ville vi i Aar som tidligere sige vort Nej til Forslagets Overgang til 2den Behandling, og det Nej skal gælde til to Sider, baade over for Regeringen, som her tager paa Grundloven med grove Hænder, og det skal ogsaa gælde over for Flertallet, der her ligesom sædvanlig mange Gange gaar ind under dette: Gaa udenom.

Anton Jensen: Jeg har kun bedt om Ordet for ganske kort at motivere min Afstemning. Jeg agter nemlig at stemme mod Forslagets Overgang til 2den Behandling, ligesom jeg gjorde det i Fjor. Der er blevet sagt til mig, at man kunde forstaa mit Standpunkt i de fleste Sager, men i denne Sag kan man ikke forstaa mig. Det er nemlig blevet sagt til mig privat, at naar man overhovedet vil forhandle om gode og nyttige Love, som det hedder, med dette Ministerium, saa vil det være nødvendigt at stemme for dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, thi ellers vilde man nødvendigvis affære enhver Forhandling, idet en Følge af dette Lovforslags Forkastelse paa dette Stadium vilde være en øjeblikkelig Op- løsning af Folketinget. Jeg vil dertil være, at dersom det er dette Ministeriums virkelige Ønske at ville forhandle med Folketinget, saa vilde det nok let falde paa, hvis det virkelig vidste og var klart over, at Folketinget vilde forkaste Provisoriet straks, at udsætte Forelæggelsen af Provisoriet indtil et senere Tidspunkt af Samlingen, og saa vilde det ikke være nødvendigt

for Folketinget at gemme Ministeriet Estrups provisoriske Finanslov i Folketingets Finansudvalg. Jeg vil endvidere udtale, at de ærede Medlemmer af dette Ting, som høre til Oppositionen, kun kunne stemme for dette Forslags Overgang til 2den Behandling paa Grundlag af en Fortolkning, — en Fortolkning, som det ikke er mig muligt at se det mindste Gran af Sandhed i, som jeg i Fjor hørte det udtrykt af Talere fra den Side. Jeg vil naturligvis ingenlunde paa- staa, at der ikke fra de Herrer's Side af Oppositionen, der stemme, som de gøre, er en subjektiv Sandhed i Fortolkningen; i saa Fald kunde de selvfølgelig ikke stemme derfor; det forudsætter jeg. Men jeg er ikke i Stand til at se; at der er nogen som helst Forskel paa det Forslag, der laa her paa vort Bord den 9de Oktober, indbragt af et Medlem af dette Ting, og det Lovforslag, som i Dag ligger paa vort Bord, og saa kan jeg ikke indse, hvorfor det skal behandles paa to forskellige Maader. Jeg kan ikke se, at det Forslag, som for 14 Dage siden var saa flemt et Uhyre, at det nødvendigvis maatte forkastes straks, endog med Afstæring af al Forhandling, nu skulde være blevet en saa tam Skabning, at det kan lægges hen; den Gang gjaldt det om hurtigst muligt at slaa det ihjel. Jeg siger med den afdøde Politiker S. M. Hansen: Hvorfor skulle vi gentage Eksperimentet? Naar det har vist sig Aar efter Aar, at det ingen Frugt bringer, at man forelægger Finansloven ved privat Initiativ, men snarere frembringer Forvirring og Forkvalling, hvorfor skal man saa stadig gentage den samme daarlige Praksis? Jeg synes, at det vil være paa Tide at høre op dermed. Jeg er fuldstændig enig med den afdøde Folketingsmand Berg, naar han udtalte, at naar Finansprovisoriet, fremlagt ved privat Initiativ, er forkastet af Tinget, saa er det forkastet; men hvad kan det nytte, naar vore Modstandere ikke anerkende det? Det kan jo dog ikke nytte at vedblive at hamre bag paa en Kile, der ikke driver. Denne Kile driver ikke længer og har albrig gjort det. Hvad angaar Følgen af Nægtelsen af at lade dette Lovforslag gaa til 2den Behandling, nemlig en Op- løsning af Folketinget, vil jeg derom udtale, at jeg vilde anse det for meget uønskeligt og be- lejligh, hvis Folketinget blev opløst nu inden Jul. Thi det er jo sandt, hvad her er peget paa af det ærede Medlem for Rigtig- løbsing Amts 1ste Valgfreds (S. C. Christensen), at de Herrer Folketingsmænd af Oppositionen, som ønske Forlig, have ikke noget Mandat fra deres Vælgere til at slutte Forlig. Der var ikke paa Valgtri-